

343. ТЕМНА МИ МАГЛА ПАДНАЛА

$\text{♩} = 196$

Тем - на ми ма - гла па - дна - ла те - мна ми
ма - гла па - дна - ла се - то го по - ле
по - кри - ла се - то го по - ле по - кри - ла.

Темна ми магла паднала,
сето го поле покрила.

Само, едно дрво остана,
и тоа беше јаворче.

Тамо е Стефка врзана,
со Блажевите ремења.

Стефка се верно молеше:

- Пушти ме, Блажо, пушти ме.

Да ти берам трава, кересте,

да ти бидам младо невесте.